

Potnik: Počakajte, da zajmem še eno žlico.

Mož (neha jesti: Zadnja je.

Žena (stori isto): Skledo nama le pusti!

Potnik (neha jesti, se dvigne, zahvali z rokami): Hvala Bogu!

Mož: In resnica? Kje je resnica?

Potnik: Če se mi res nič ne zgodi...

Žena: Ne bojte se! Resnica je nad vse. Ne, mož?

Mož (kima): Da, da!

Potnik (se malo umakne): Torej... Mh... To sem hotel reči...

Čista resnica je... Vi gospodar in vaša žena sta zelo lepa in dobra človeka, tudi vaš maček je lepa žival... Samo eno napako imate...

Mož: Kakšno?

Žena: Govôri!

Potnik (stopi še malo nazaj): Vsi trije — imate samo tri oči...

Mož (se razjezi): Kaj takega!

Žena (isto): To se upa!

Mož: Ko je zajel pri naši skledi!

Žena: Pobere naj se! (Plane proti njemu.)

Potnik (ki se je ves čas umikal): Saj sem vama povedal, da ne bo prav. (Oba gresta nanj, še maček se dvigne. Potnik zbeži.)

Mož: Ali si ga slišala?

Žena: Kakšna resnica pa je to!

Mož: Ali je čudež, da je šepav?

Žena: Tako resnico naj si sam obdrži!

Maček: Mijav!

Mož: Boš tiho! (Spravita se nad mačka, ki nič ni kriv in ga natepeta.)

Zastor pade.

Radivoj Rehar:

Čmrlj.

Čmrlj, čmrlj, skopi mož,
grozdja. ima. zvrhan hoš;
nosi sèrn ga, nosi tja,
pa nikomur ga ne dá.

Lonca dua in sklede iri
že doma ima strdi,
pa še zdaj ni možu prav,
vedno še je godrnjav.

